

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3026/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Општине Блаце, Општинска управа у Блацу, коју заступа Општински правобранилац Александар Станковић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 383/2020 од 23.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 383/2020 од 23.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 146/19 од 19.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се наложи туженој да тужилама на име накнаде штете услед доцње у исплати једнократне помоћи за новорођену децу у 2017. години, исплати на име законске затезне камате тужилама АА и ББ износ од по 2.730,30 динара, а тужили ВВ износ од 13.651,40 динара, све са законском затезном каматом од 25.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 383/2020 од 23.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена је пресуда Основног суда у Куршумлији П 146/19 од 19.11.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложиле да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући благовременост изјављене ревизије на основу члана 413. у вези члана 403. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

У конкретном случају, према стању у списима предмета, другостепена пресуда је достављена пуномоћнику тужиља Небојши Милосављевићу, адвокату из ..., дана 02.04.2021. године, те је према члану 403. ставу 1. у вези члана 103. став 2. ЗПП, последњи дан рока за изјављивање ревизије истицао 05.05.2021. године (среда – радни дан). На пријемном печату суда констатовано је да је ревизија послата факсом и примљена у суду дана 07.05.2021. године.

Из наведеног произлази да је ревизија изјављена након протеча Законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом, те је Врховни касациони суд на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**